

محبوب ترین روزها

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: قَالَ آدَمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: يَا رَبِّ، أَخْبِرْنِي بِأَحَبِّ الْأَيَّامِ إِلَيْكَ وَأَحَبِّ الْأَوْقَاتِ، فَأَوْحَى اللَّهُ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى إِلَيْهِ: يَا آدَمُ، أَحَبُّ الْأَوْقَاتِ إِلَيَّ يَوْمُ النَّصْفِ مِنْ رَجَبٍ. يَا آدَمُ، تَقَرَّبْ إِلَى يَوْمِ النَّصْفِ مِنْ رَجَبٍ بِقُرْبَانٍ وَ ضِيَاةٍ وَ صِيَامٍ وَ دُعَاءٍ وَ اسْتِغْفَارٍ وَ قَوْلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

يَا آدَمُ، إِنِّي قَضَيْتُ فِيمَا قَضَيْتَ، وَ سَطَرْتُ فِيمَا سَطَرْتُ، أَنِّي بَاعْتُ مِنْ وُلْدِكَ نَبِيًّا لَا فَظًّا وَ لَا غَلِيظًا وَ لَا سَخَّابَ فِي الْأَسْوَاقِ، حَلِيمٌ رَحِيمٌ كَرِيمٌ عَلِيمٌ عَظِيمٌ الْبَرَكَةِ، أَخَصَّتُهُ وَ أَمَّتُهُ يَوْمَ النَّصْفِ مِنْ رَجَبٍ، لَا يَسْأَلُونِي فِيهِ شَيْئًا إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ، وَ لَا يَسْتَعْفِرُونِي إِلَّا غَفَرْتُ لَهُمْ، وَ لَا يَسْتَرْزُقُونِي إِلَّا رَزَقْتُهُمْ، وَ لَا يَسْتَقِيلُونِي إِلَّا أَقْلْتُهُمْ، وَ لَا يَسْتَرْحَمُونِي إِلَّا رَحِمْتُهُمْ. يَا آدَمُ، مَنْ أَصْبَحَ يَوْمَ النَّصْفِ مِنْ رَجَبٍ صَائِمًا ذَاكِرًا خَاشِعًا، حَافِظًا لِفَرْجِهِ، مُتَّصِدًا مِنْ مَالِهِ لَمْ يَكُنْ لَهُ جَزَاءٌ عِنْدِي إِلَّا الْجَنَّةَ. يَا آدَمُ، قُلْ لَوْلَدِكَ أَنْ يَحْفَظُوا أَنْفُسَهُمْ فِي رَجَبٍ، فَإِنَّ الْخَطِيئَةَ فِيهِ عَظِيمَةٌ.^١

در حدیثی از ابن عباس (از معصومین علیهم السلام) نقل شده است که گفت: حضرت آدم علی نبینا و آله و علیه السلام به خداوند عرض کرد: پروردگارا، به من از محبوب ترین ایام و اوقات در نزدت خبر ده، خداوند به او وحی کرد: ای آدم، محبوب ترین اوقات نزد من نیمه ی رجب است؛ ای آدم، در نیمه ی رجب، با قربانی، میهمانی کردن، روزه، دعا و استغفار و ذکر «لا إله إلا الله» به من تقرب بجوی؛

ای آدم، من در ضمن سرنوشت تو این گونه حکم کرده ام که پیامبری را از میان فرزندان مبعوث نمایم که نه بد اخلاق و درشت خوست و نه در بازارها فریاد می زند، بلکه بردبار، مهربان، بخشنده و پر برکت است.

او و امتش را به نیمه ی ماه رجب مخصوص گردانیدم.

در آن روز از من چیزی را درخواست نمی کنند مگر آن که به ایشان اعطا خواهم کرد؛

از من طلب آمرزش نمی کنند مگر آن که ایشان را می آمرزم؛

از من روزی نمی خواهند مگر آنکه به آن ها می دهم؛

از من طلب برگشت و اقاله نمی کنند، مگر آن که می پذیرم؛

و از من طلب رحمت نمی کنند، مگر آن که به ایشان رحم می کنم.

ای آدم، هرکس در روز نیمه ی رجب، روزه باشد، به یاد خدا باشد، فروتن و نگاه دارنده ی شهوت خویش باشد و

از مال خویش صدقه دهد، در نزد من پاداشی جز بهشت نخواهد داشت.

ای آدم، به فرزندان بگو که خود را در ماه رجب حفظ کنند، زیرا خطا در این ماه، عظیم محسوب می شود.^۲

^۲ - به یاد مرحوم سیدمجتبی خردمند که در سحر نیمه ی ماه مبارک رجب، دعوت حق را لیبیک گفت.